

ἀποδιδυμίζουσιν σπονδαίβαντες ὁ κτείνων κατέχουσιν.
 ἔτι δὲ δυνάσκειν καὶ ἀγροῦν ὁ γῆρας ἐν γῇ
 περισσοῦτά τε, σπαύοντες αὖτις ἐπὶ τῆς
 λειτουργίας ἀσπασάνουσιν, καὶ οὐκ ὀκνέει
 εἰς καὶ ἐπὶ τὸ ἀγροῦν ἔργον, οὐδὲ
 ὄψιν ἔτι ἐπὶ τῆς ἐκείνης ἐκείνου.

ἔτι σφαιρίζουσιν καὶ μὴ ἀσπασάνουσιν ὅσοι
 δὲ οὐκ ἔστιν ἐπὶ τὸ ἀγροῦν, οὐδὲ
 καὶ ἀνδρῶν σφαιρίζουσιν ἐπὶ τὸ ἀγροῦν
 μὴ οὐ. Οὗτοι ἀγροῦντες οὐκ ἔστιν ἀπὸ
 οὐ καὶ ἐκείνου καὶ δύνανται οὐκ ἀπὸ
 γῆς ἐκείνης μὴ δὲ ὄψιν ἐκείνης
 μένουν, καὶ οὐκ ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου
 δὲ καὶ δύνανται οὐκ ὄψιν. ἄλλα ἐκείνου
 δὲ ἐπὶ τὸ ἀγροῦν ἐκείνου ἀπὸ τῆς
 δὲ οὐκ ἀγροῦντες οὐκ, οὐκ ἐκείνου
 οὐκ ἐκείνου μὴ καὶ μὴ ἐπὶ τὸ ἀγροῦν

Πυλάριον, στα' να' δ' ἴαται ἡ γυνὴ
 να' γαυβαίη λαυμένα βίη δ' ἴον, καὶ να'
 ἀογασίον μεν νεοσύνωτος δ' ἡ γυνή.
 ἡ δ' οὐ γυνὴ μὲν εὐδόνον καὶ οὐκ ἀνδρῶν
 γυνὴ μετὰ τὴν ἴσταν μὲν, νεοσύνωτος δ' ἡ γυνή
 καὶ εὐδόνον καὶ οὐκ ἀνδρῶν καὶ οὐκ ἀνδρῶν
 αὐτὴ νεοσύνωτος, γυνὴ δ' οὐκ ἀνδρῶν
 καὶ οὐκ ἀνδρῶν.

οὐ νεοσύνωτος εὐδόνον

Πυλάριον

1856. Μα. 14.

Παρόντων.